

Sygn. akt VIII C 2194/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w 25 maja 2016 roku w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko D. M.

o zapłatę 1.578 zł

1. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1.578 zł (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt osiem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2012 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie;
2. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 44,76 zł (czterdzieści cztery złote siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2194/15

UZASADNIENIE

W dniu 4 marca 2015 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczył przeciwko pozwanemu D. M. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.578 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2012 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia AC potwierdzoną polisą nr (...) na okres od dnia 22 lipca 2012 roku do dnia 21 lipca 2013 roku za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...). Składa za ubezpieczenie w kwocie 1.578 zł podlegała zapłacie jednorazowo do dnia 24 lipca 2012 roku. Pozwany składki nie zapłacił. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3)**

W dniu 13 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwany D. M., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że w sprawie nie zostało wykazane, aby strony łączył jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy. **(nakaz zapłaty k. 4v, sprzeciw k. 5-6v, postanowienie k. 10v)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości, zaś pozwany uzupełnił swój sprzeciw, zajmując stanowisko, jak dotychczas. Pozwany zakwestionował żądanie powoda wskazując, że do akt sprawy nie została załączona umowa ubezpieczenia stanowiąca jego źródło, a jedynie dokument potwierdzenia pokrycia ubezpieczeniowego, który nie dowodzi jednak zasadności powództwa. **(pismo procesowe powoda k. 13, pozew k. 14-15, sprzeciw k. 39-40, odpowiedź na pozew k. 43-44)**

W odpowiedzi na powyższe, powód podtrzymał powództwo w całości. Podniósł, że zawarta z pozwanym umowa ubezpieczenia miała charakter pakietowy, tj. obejmowała więcej niż jeden rodzaj ubezpieczenia. W przedmiotowym postępowaniu powód dochodzi zapłaty składki za ubezpieczenie autocasco wynikające z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...). Przy zawieraniu umowy pozwany był przy tym reprezentowany przez (...), który złożył wniosek o ubezpieczenie oraz zawarł w imieniu pozwanego umowę stanowiącą podstawę roszczenia. **(pismo procesowe powoda k. 48-49)**

Odpowiadając na pismo powoda pozwany podtrzymał stanowisko w sprawie wskazując, iż załączone do akt sprawy dokumenty nie dowodzą, aby złożył oświadczenie woli, na mocy którego zaakceptowałby warunki ubezpieczenia, w tym obowiązek opłacenia składki w kwocie określonej pozwem. **(pismo procesowe pozwanego k. 61)**

Na rozprawie w dniu 25 maja 2016 roku pełnomocnicy stron nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 67-69)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany D. M. był właścicielem pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...). W 2011 roku pozwany skontaktował się ze Z. B. prowadzącym działalność jako broker ubezpieczeniowy, celem zawarcia umowy ubezpieczenia AC obejmującej w/w pojazd. Po przedstawieniu różnych ofert ubezpieczeniowych pozwany zdecydował się na ofertę powoda, a następnie udzielił Z. B. stosownego pełnomocnictwa do zawarcia umowy ubezpieczenia w jego imieniu. Umowa taka została zawarta, przy czym wystawiona przez powoda polisa AC obejmowała okres ochronny od dnia 22 lipca 2011 roku do dnia 21 lipca 2012 roku. Z tytułu powyższej umowy pozwany uiścił składkę ubezpieczeniową.

Przed zakończeniem ochrony ubezpieczeniowej T. P., będący pracownikiem brokera Z. B., skontaktował się z pozwanym, celem przedstawienia oferty ubezpieczeniowej na okres kolejnych 12 miesięcy. W rozmowie z T. P. pozwany poprosił o kontynuację polisy w powodowym Towarzystwie, na skutek czego T. P. udał się do firmy pozwanego celem obfotografowania pojazdu marki T., która to czynność była konieczna z uwagi na wcześniejszą likwidację szkody z AC w tym pojeździe. Pozwany był zadowolony ze sposobu likwidacji szkody przez powoda, stąd chciał kontynuować ubezpieczenie w tym samym towarzystwie ubezpieczeniowym. Następnie, posiadając pełnomocnictwo udzielone przez Z. B. umocowujące do dokonywania w imieniu mocodawcy wszelkich czynności związanych z działalnością brokerską, T. P. złożył u powoda wniosek o ubezpieczenie, po czym przez brokera ubezpieczeniowego została zawarta w imieniu pozwanego umowa ubezpieczenia między innymi w zakresie AC w/w pojazdu na okres od dnia 22 lipca 2012 roku do dnia 21 lipca 2013 roku. Zawarcie umowy zostało potwierdzone wystawieniem polisy seria (...). Składka za ubezpieczenie w łącznej kwocie 2.589 zł, w tym 1.578 zł z tytułu ubezpieczenia autocasco, podlegała zapłacie jednorazowo do dnia 24 lipca 2012 roku. **(dowód: zeznania świadka Z. B. k. 68, zeznania świadka T. P. k. 68-69, polisa k. 50-55, wniosek o ubezpieczenie k. 56, kalkulacja składki k. 57-58, potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego k. 22-23)**

Pozwany nie opłacił w terminie składki, o której mowa wyżej, w wyniku czego pismem z dnia 2 lutego 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.079,81 zł z tytułu umowy ubezpieczenia AC z polisy (...), z czego należność główna stanowiła kwotę 1.578 zł, zaś odsetki kwotę 501,81 zł. **(dowód: wezwanie do zapłaty, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie uiścił kwoty dochodzonej przedmiotowym powództwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z zeznań świadka Z. B. (brokera ubezpieczeniowego) i świadka T. P. (jego pracownika).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia (art. 805 k.c. i następne), przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej, przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz postanowienia umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 12 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ubezpieczenie autocasco ma charakter dobrowolny.

W przedmiotowej sprawie pozwany kwestionował żądanie powoda podnosząc, że powód nie wykazał, aby strony łączyła umowa ubezpieczenia, która rodziłaby po stronie pozwanego obowiązek uiszczenia składki ubezpieczeniowej. Oś sporu ogniskowała się zatem wokół ustalenia, czy między stronami zaistniał stosunek zobowiązaniowy, stanowiący według powoda źródło jego roszczenia.

W ocenie Sądu strona powodowa udowodniła (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), że łączyła ją z pozwanym umowa ubezpieczenia autocasco, na mocy której, pozwany zobowiązany był do uiszczenia składki ubezpieczeniowej w kwocie 1.578 zł w terminie do dnia 24 lipca 2012 roku. Nie powielając poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że powód załączył do akt sprawy wystawioną w dniu 10 lipca 2012 roku polisę seria (...), na mocy której ochroną ubezpieczeniową, m.in. w zakresie ubezpieczenia autocasco, objęty został należący do pozwanego samochód marki T. (...) o nr rej. (...), przy czym okres ubezpieczenia przypadał od dnia 22 lipca 2012 roku do dnia 21 lipca 2013 roku. W polisie tej, zarówno jako ubezpieczający, jak i główny właściciel pojazdu został wskazany D. M.. Wprawdzie pod wnioskiem o ubezpieczenie, jak i samą umowę nie podpisał się pozwany, to jednak w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe Sąd w sposób bezsporny ustalił, że przedmiotowa umowa została zawarta w imieniu i na rzecz pozwanego przez T. P., który w zakresie w/w czynności prawnej działał jako broker ubezpieczeniowy umocowany do zawarcia umowy ubezpieczenia. T. P. w toku składania zeznań bardzo dokładnie opisał, w jaki sposób doszło do zawarcia przedmiotowej umowy podnosząc, że pozwany już rok wcześniej skontaktował się z jego pracodawcą Z. B. prowadzącym działalność brokerską, celem poznania ofert towarzystw ubezpieczeniowych, a następnie wystawił Z. B. pełnomocnictwo do zawarcia z powodem umowy ubezpieczenia, która to umowa została zawarta, a z jej tytułu pozwany uiszczył składkę ubezpieczeniową. Jako, że pozwany był zadowolony z oferty powoda, w trakcie trwania ochrony ubezpieczeniowej likwidował bowiem szkodę w przedmiotowym pojeździe i otrzymał satysfakcjonujące go odszkodowanie, przy ponownym kontakcie podjętym przed końcem obowiązywania tejże ochrony pozwany poprosił o kontynuację ubezpieczenia w powodowym Towarzystwie. Wówczas, jak wskazał T. P., udał się do firmy pozwanego celem zrobienia dokumentacji fotograficznej pojazdu, a następnie działając w imieniu pozwanego wpierw złożył wniosek o ubezpieczenie, a następnie zawarł przedmiotową umowę ubezpieczenia, m.in. w zakresie ubezpieczenia autocasco, obejmującą okres ochrony ubezpieczeniowej od dnia 22 lipca 2012 roku do dnia 21 lipca 2013 roku. W ocenie Sądu depozycje T. P. posiadają walor wiarygodności, są one bowiem logiczne i spójne, znajdują ponadto oparcie w zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego. W trakcie składania zeznań świadek opierał się wyłącznie na zapamiętanych przez siebie faktach, unikając zastępowania luk w pamięci

supozycjami, a przedstawiona przez niego relacja pozwoliła Sądowi na precyzyjne odtworzenie procesu zawierania przedmiotowej umowy. Zeznania T. P. korespondują przy tym w odpowiednim zakresie z relacją Z. B.. Świadek ten, choć nie miał większej wiedzy na temat umowy stanowiącej źródło pozwu, wskazał, że T. P. posiadał pisemne pełnomocnictwo do podejmowania w jego imieniu wszelkich działań związanych z działalnością brokerską, co w pełni legitymizowało te działania, w sposób logiczny wyjaśnił ponadto, dlaczego w polisie zawieranej przez T. P., działającego w imieniu pozwanego, w pozycji „ubezpieczający” widniało imię i nazwisko tego ostatniego. Na koniec Z. B. z całkowitą pewnością potwierdził, że umowa, z której powód wywodzi swoje roszczenie, została parafowana przez T. P.. Mając na względzie powyższe rozważania Sąd uznał, że sporna polisa ubezpieczeniowa została wystawiona na skutek zawartej przez strony umowy ubezpieczenia. Przypomnieć bowiem należy, że zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1154 ze zm.), pośrednictwo ubezpieczeniowe polega na wykonywaniu przez pośrednika za wynagrodzeniem czynności faktycznych lub czynności prawnych związanych z zawieraniem lub wykonywaniem umów ubezpieczenia. (...) ubezpieczeniowe jest wykonywane wyłącznie przez agentów ubezpieczeniowych lub brokerów ubezpieczeniowych (art. 2 ust. 1 i 2 ustawy). Pośrednik ubezpieczeniowy wykonuje m.in. czynności w imieniu lub na rzecz podmiotu poszukującego ochrony ubezpieczeniowej, zwane dalej „czynnościami brokerskimi”, polegające na zawieraniu lub doprowadzaniu do zawarcia umów ubezpieczenia, wykonywaniu czynności przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia oraz uczestniczeniu w zarządzaniu i wykonywaniu umów ubezpieczenia, także w sprawach o odszkodowanie, jak również na organizowaniu i nadzorowaniu czynności brokerskich (działalność brokerska) (art. 4 ustawy).

W myśl art. 20 tej ustawy, brokerem ubezpieczeniowym jest osoba fizyczna albo prawna posiadająca, wydane przez organ nadzoru, zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej i wpisana do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, przy czym broker ubezpieczeniowy może wykonywać czynności brokerskie wyłącznie przez osoby fizyczne, które spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a–e.(art. 23 ust. 1 ustawy).

W przedmiotowej sprawie warunki te zostały spełnione, stąd powództwo jako udowodnione co do zasady i wysokości, zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.578 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2012 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty procesu poniesione przez stronę powodową w łącznej wysokości 44,76 zł złożyły się: opłata od pozwu 30 zł oraz 14,76 zł tytułem opłaty za notarialne poświadczenie dokumentu.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.